

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. május 29.
(vasárnap)**

Horváth Géza

TÜRELEMMEL VÁRJÁTOK...

Énekek: 135,1. 3; 397,1-4. 5; 436,1-3; 448,1. 4. 7

Lekció: 2Péter 3,1-13

Alapige: 2Péter 3,1-9

Ez immár második levélírásom néktek, szeretteim, amellyel a ti tiszta gondolkozástokat emlékeztetés által serkentgetem, hogy megemlékezzetek a szent prófétáktól ezelőtt mondott beszédekről, és az Úrnak és Megtartónak általunk, az apostolok által közölt parancsolatjáról.

Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolkodók támadnak, akik saját kívánságaik szerint járnak, és ezt mondják: Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen maradt a teremés kezdetétől fogva. Mert készakarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára, amelyek által az akkori világ vízzel elborítottván elveszett. A mostani egek pedig és a föld ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára.

Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap. Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Magunkat is biztattuk az előbb az énekekben, hogy „áldjátok az Úr nevét, akik neki szolgáltok”.

Boldogok vagyunk, hogy ezt a nevet ismerjük, ki az, akit áldanunk kell. Még boldogabbak vagyunk, ha tudjuk, hogy miért kell Őt áldanunk. És nagyon-nagyon boldogok vagyunk, ha neked szolgálhatunk, mert téged ismerünk el életünk urának, vezetőjének, főpásztorának.

Köszönjük ezt a szép tavaszi reggelt, Urunk, hogy felébredhettünk, hogy eljöhettünk a gyülekezet közösségébe, kereshetjük a te akaratodat, hallgathatjuk igédet, szavadat.

Köszönjük, hogy olyan Isten vagy, aki szólsz hozzánk, megszólítsz bennünket, aki ismersz bennünket név szerint is, aki tudod, honnan jöttünk és talán hova megyünk vissza; aki belelátsz a szívünkbe, gondolatainkba, bár mi mindig és mindent leplezni akarunk, előtted is takarni, előled bujkálni, sokszor még a templomban is.

Segíts megértenünk, ó áldott Lélek, hogy az Úr előtt leplezetlenek és meztelenek mindenek. Ha ezt megértjük, áldunk azért, hogy felruházol bennünket. Ha meztelenül jövünk, te hófehér ruhába öltöztetsz, hogy ne látszódjon a bűnünk rútsága.

Köszönjük, ha árván jövünk, te megszánsz bennünket az Úr Jézus Krisztusért, az Ő egyetlen golgotai haláláért, állandó közbenjárásáért, mert benne megengesztelődöttél.

Kérünk, Urunk, áldj meg most minket. Adj halló fület és értő szívet. Cselekedd Szentlelkeddel mindezt.

Ámen.

Igehirdetés

A Bibliának egyik nehéz, vagy legnehezebb igehelye a 2Péter 3,9. A tíz-órai istentiszteleten ez lesz a textusunk. Azért olvastam fel mind a kilenc verset, hogy ne csak a textust lássuk, hanem a kontextust, vagyis azt a szöveggörnyezetet, amelyben elhangzik ez a sokak által félreértett mondat: „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.”

Amikor ezt az ígét egy kicsit magyarázzuk és megnézzük, akkor először is – ahogy csütörtök este is mondtam –, meg kell látnunk azt, hogy kiknek szól ez a levél.

A feladó egyértelmű, (még akkor is, ha vannak teológusok, akik ezt megkérdőjelezzik), mert Péter megnevezi magát, mint feladót.

A címzettek is egyértelműek. A péteri levelek nem szólnak mindenkire. Ezek nem evangelizáló levelek. Ezek tanító levelek. Ezek a levelek a megszentelt életre és a Jézus Krisztus várására akarják serkenteni az akkori, meg a mai hívőket is.

Éppen ezért a címzetteket így nevezi meg Péter apostol: az első levélben azt mondja: „Akik ki vannak választva az Isten eleve elrendelése szerint.” Ezt

nem lehet kihúzni a Bibliából, ez így van megírva. A második levél (ezzel csütörtök este foglalkoztunk), azzal kezdődik, hogy azoknak ír Péter, akik „velünk egyenlő drága hitet nyertek”.

Csütörtök este láttuk, hogy a „velünk egyenlő drága hit” az jobb szóval fordítva talán így lehetne, s inkább értelmesebb: velünk egyenértékű drága hitet nyertek.

Péter azt képviselte, amit János is, hogy vannak — és ilyenek voltak az apostolok —, akik látták az Urat, a későbbi nemzedékek hallottak róla, boldogok voltak azok, akik látták, de boldogok, akik nem látnak és hisznek. Azt mondja Péter: az ugyanolyan értékű hit, mint akik látták Jézust testileg. Akik hallottak róla a Szentlélek által, azok ugyanolyan drága hitet nyertek. — Na, ezeknek ír Péter apostol, a Krisztus drága áron, nem aranyon és nem ezüstön megváltott gyermekeinek.

Éppen ezért, először is, amikor ezt az ígét boncoljuk, azt vegyük ki belőle, ami reánk vonatkozik. Ne az Isten titkába próbáljunk belelátni, hanem majd fogjuk látni, hogy ebből az igéből mi-minden vonatkozik reánk, azt próbáljuk komolyan venni.

Arra akar ez a levél inspirálni, hogy azt tegyük, amivel megbízott bennünket az Úr. Pál apostol boldogan mondja: reánk bízta a békéltetés evangéliumának szolgálatát.

Ami meg az Úrra tartozik, azt higgyük el, hogy nagyon jó kezekben van, és mivel Jézus is azt mondja: Az én Atyám mindezideig munkálkodik, mi is higgyük el, hogy Isten csodálatosképpen végzi és cselekszik az Ő munkáját.

Ezt az ígét azért értik félre sokan, mert az van benne, hogy Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, megtérjen. Vagy ahogy az 1Timóteus 2,4-ben van: eljusson az igazság megismerésére.

Ne magunkra figyeljünk először is, amikor ezt az ígét tanulmányozzuk, hanem figyeljünk a mi Urunkra.

Így kezdődik a 9. vers: „Nem késik el az ígérettel az Úr, — amint némelyek késedelemnek tartják —, hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elvesszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.”

Először is jó szembesülni azzal, hogy mi volt Isten akarata, amikor Ő embert teremtett. Isten akarata az volt, hogy az ember éljen, hogy élete legyen. Közössége és kapcsolata legyen az élet fájával. Ne haljon meg, ne legyen szomorúság, ne legyen gyász, ne legyen fájdalom, kín. Ezt akarta Isten, ezért teremtette az embert valóságos igazságban és szentségben. De mit akartunk mi?

Mit akart Ádám? — Ádám pedig el akart szakadni az Istentől. Így mondja hitvallásunk: az ember szándékos engedetlensége által mind magát, mind ivadékait megfosztotta az Isten ajándékától, tudniillik az üdvösségtől, az örök élettől, az Úrral való élő kapcsolattól. — Nekem ez a szó nagyon súlyos, mert ezt a Biblia is így mondja: ez szándékos engedetlensége volt Ádámnak.

Mit akart tehát az ember? Az ember nem akarta az Istennel való közösséget. Isten úgy teremtette, hogy akkor még dönthetett az ember, ő így döntött.

A második, amit tudomásul kell venni: az Isten akarata jó akarat. Milyen az Isten akarata? Azt olvassuk a Szentírásban, hogy az Isten jót akar. Úgy teremtette ezt a világot, hogy minden jó legyen. Amikor látta, hogy valami nem jó, akkor tovább-teremti. Mert nem jó az embernek egyedül, de én azt akarom, hogy jó legyen.

Betlehem felett az angyal ezt hirdeti: dicsőség a magasságos mennyeekben az Istennek, és a földön béke és az emberekhez jó akarat. — Nem úgy van, hogy 'a jóakarátú embereknek', hanem, hogy az emberekhez jó akarat. Tudniillik Istennek a jó szándéka, és jó akarata.

Ezt az ígét azért szokták sokan félreérteni, mert azt hiszik, hogy Isten, ha akar valamit, (mert az az Isten akarata, hogy minden ember megtérjen. Az az Isten akarata, hogy ne vesszenek el némelyek, hanem mindenki megtérésre jusson), akkor sokan úgy gondolják: akkor az én kezemben van a döntés. Ha én úgy döntök, hogy megtérek, akkor Isten kegyelmez. Ha úgy döntök, hogy nem, akkor meg Isten hiába akart valamit, nem tudta véghezvinni.

A Bibliában azonban nem így áll. Mert ezt az ígét nem lehet kiragadni a Biblia egész összefüggéséből. Ezt az ígét nem lehet, sem az 1Timóteus 2,4-et nem lehet önmagában szemlélni, hanem az egész Kijelentés alapján kell megéneznünk.

Mi ennek az ígének a mondanivalója? Ezért olvastam mind a 9 verset, hogy lássuk: milyen körülmények között hangzik el ez a mondat. Tulajdonképpen ezeknek az igeverseknek az igazi mondanivalója, hogy Jézus Krisztus visszajön. Ez a fő üzenete mostani ígének: Jézus Krisztus vissza fog jönni.

Azt mondja Péter, hogy voltak a gyülekezetben, akik türelmetlenek voltak. Voltak csúfolódók, az elveszettek csúfolódtak: Ó, nem történt semmi a világ teremtése óta. Minden ugyanúgy van. Péter mondja, hogy nem, mert volt egy özönvíz is.

Tehát nem igaz, hogy minden ugyanúgy van, nem történt semmi. De a gyülekezetben is voltak, akik türelmetlenek voltak, és azt kérdezték: miért nem jön már Jézus? És ezek komoly hívők voltak, mert sóvárogtak, hogy Jézus visszajöjjön. Akiknek elégük volt a földi létből, és vágyakoztak, mert azt mondták: az sokkal inkább jobb. Ezek az emberek kezdtek türelmetlenek lenni. Meddig még, Uram?

Éppen ezért, lássuk meg, hogy ennek a versnek nem az üdvözítés a témája, hanem a várakozás. Ezért kezdi Péter így ezt a verset: „Nem késik el az ígérettel Úr, mint némelyek késelemnek tartják, hanem hosszan tűr éretünk.”

És mi az értelme ennek a késlekedésnek? „Azért tűr hosszan éretünk, mert nem akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

Ez nem is egy drága üzenetet hordoz nekünk, figyelmeztetést, tanácsot, bátorítást. Egyrészt rögtön az első figyelmeztetés Isten népének, hogy legyen a szívünkben több várakozás Jézus visszajövele után. Mert ha nincs várakozás a szívedben, nem kérdezed, és nem mondod a Jelenések 22-vel együtt: „Bizony, jövel Uram, Jézus”, amit a Lélek és a menyasszony mond, akkor baj van, mert belefeledkeztél ebbe a világba. Neked tetszik a világ gyönyörűsége, te hozzáóttél ehhez a földi léthez és élethez, családhoz, munkához, örömhöz.

Egyrészt biztasson bennünket ma is ez az ige: több várakozással legyünk. Másrészt arra biztat bennünket, hogy több türelemmel legyünk. Azt mondja: nem késik el az Úr. Ha ti türelmetlenek vagytok: miért késelek, Jézus? Azt mondja: ne legyetek türelmetlenek. Legyen a szívetekben több türelem.

Tudjátok, miért mondja Péter, hogy miért kell türelemmel lenni a hívőknek? Azért, mert amíg ők türelmesen várakoznak Jézus visszajövetelére, az Isten hatalmas munkát végez. Gyűjti a századik bárányokat. Nem tétlen közben a mi Istenünk. Legyetek türelemmel!

Ennek a várakozásnak van értelme, célja. És azért legyetek türelemmel, mert a ti Atyátok is türelmes érettetek. Hosszútűró — mondja egy másik helyen az ige. Ez olyan csodálatos, mert nem az egész világ miatt tűr hosszan az Úr, hanem a hívők miatt.

A Bibliában több helyen olvasunk arról, ami valami csak a hívők miatt történik, vagy csak a hívők miatt történhetne. Jusson eszünkbe Ábrahám esete, akinek azt mondja Isten: „ha tíz igaz van, ezért a tíz igazért Sodomát nem pusztítom el.” A hívőkért a szenvedések napjai megrövidítettek.

Ezért azt mondja nekünk ez a mai ige: Isten érettünk tűr. Vagyis mit tart Isten szem előtt? Azt mondja Péter az akkori hívőknek: titeket tart az Isten szem előtt. Nehogy azt gondoljátok, hogy a gonoszakat tartja szem előtt. Az istenteleneket, a káromlókat, a csúfolódókat, hogy azok miatt tűr az Úr. Nehogy azt higgyétek. Azt mondja: értetek!

Ebben a szóban, hogy értetek tűr az Úr, lehetne kérdezni: ha várom vissza Jézust, akkor miért értem tűr az Úr? Azért, mert itt derül ki, hogy a hívők szíve mennyire dobban együtt Isten szívével. Mert ha Isten hosszútűró, akkor a hívők mennyire tűrók? Ha a menny angyalai között öröm van egy ember megtérésén, akkor ti, testvérek, mennyire örültök ennek? Ti mennyire vagytok tekintettel erre? Nektek nem ez a fontos, hogy még testvéreket kaptok?

A reklámot biztos láttátok az egyik banknál kitéve. Én is láttam. Interneten is feljön egy ilyen reklám, hogy mikor jött a családi otthonteremtési kedvezmény (CSOK), akkor egy hároméves kislány fogja a telefont, nagy beszélgetést folytat a barátnőjével, és azt mondja: ja, még születni fog egy kistestvérem. Biztos egy harmadik gyerek. — Nekem azonban az volt a fontos, hogy a hároméves kislány azt mondja: ja, és még születni fog egy kistestvérem.

Azt mondja a mai ige: te, mint hívó, nem örülsz annak, hogy születni fog egy kistestvéred? Aki lehet, hogy melletted fog ülni két hét múlva, nem örülsz annak? Mert Isten annak örül. Mert a menny angyalai annak örülnek. Te lehet, hogy 3 évesen vagy 33 vagy 73 évesen nem örülsz annak, hogy még születni fog nem egy, hanem még sok-sok kistestvéred szerte a világon, mert Jézus Krisztus az Ő Szentlelke által egybegyűjti a választottakat. Egybegyűjti az Úréit, mert Ő azért jött, hogy megkeresse ezeket és megmentse. Addig nem jön vissza, míg ez meg nem fog történni. Addig Ő nem jön vissza, míg a család teljes nem lesz, míg minden tagja meg nincs ennek a családnak.

Testvérek! Legyetek türelemmel!

És talán a harmadik vagy negyedik, nem tudom, mert nem sorszámoztam be. Azt is jelenti, hogy ha ti türelmesek vagytok, akkor egy dologban lehetek türelmetlenek, mégpedig abban, hogy akkor ti is tegyetek meg mindent azért, hogy a választottak minél hamarabb összegyűjtessenek. Ez pedig a misszióra sarkallja a hívőket. Ne tétlenül, ölbe tett kézzel üljete, hogy majd mennek mások és hirdetik az evangéliumot, hanem te menj! Te hirdesd! Várod vissza Jézust? Az a szolga boldog, akit az ő Ura mikor hazajön, munkában talál.

Ha azt akarod, hogy Jézus minél hamarabb jöjjön vissza, akkor igyekezz, és hirdesd: a Szabadító elközelgetett, hogy ez az összegyűjtetés megtörténjék. Te legyél az Isten munkatársa velem együtt. Mert Ő annak tekint téged. Hirdesd az evangéliumot, akár alkalmas, — Pál hogy mondja Timóteusnak? — Lehet, hogy alkalmas az idő, lehet, hogy alkalmatlan, te ezzel ne törődj! Te csak hirdesd az evangéliumot! Ne engedd, hogy azt mondják: fiatal ez még. Ő beszél? Ne engedd! Hirdettetnie kell az evangéliumnak.

Ezt jelenti ez az ige, és azt akarja Isten, hogy mindenki megtérjen. Na, ez a szó: mindenki, félreérthető. Nem akarom az összes ilyen szót a Bibliából felsorolni, de higgyétek el, hogy a Biblia tanítása egyértelmű. Egyértelmű, hogy nem fog mindenki megtérni, és az is egyértelmű, hogy nem azért nem fog megtérni, mert Isten úgy akarta volna, hogy megtérjen, de ő nem tér meg. Hanem azt, hogy „mindenki”, a Bibliában egyrészt úgy kell értenünk több ige alapján, amikor Isten minden népnek hirdetteti a Krisztust, akkor azt kell látnunk benne, hogy mindenféle népnek. Mert mindenféle népben, nyelvben, ágazatban, törzsben vannak Istennek szentjei, választottai, akik meg fogják hallani az evangéliumot.

Mint annakidején Lévi fiai, amikor Mózes megállt a tábor kapujában: „Aki az Úré, ide hozzám!” És odamentek a Lévi fiai. És kimentek, azok meg fogják hallani az evangéliumot.

A másik magyarázat pedig, hogy amikor a Biblia azt mondja: „mindenki megtérjen”, akkor egy bizonyos csoport minden tagjára gondol. Egészen egyértelmű. Ez a „mindenki” a Bibliában. Ez az egy bizonyos csoport pedig — nem én mondom, úgyhogy ne engem kövezzetek meg, hanem inkább Pétert,

ha lehetne, mert ő mondja — az Isten választottainak, akik ki vannak választva az Isten eleve elrendelése szerint. Ezeknek mindegyike meg fog térni, meg fogja hallani az evangéliumot. Mindegy, honnan jött, mit tanult, a szülei mire tanították. Ezek meg fogják hallani, hogy nincs üdvösség senki másban, nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatni. Felragyog nekik a Krisztus. Örömmel lesz tele a szívük. Odaszánják az életüket neki, és azt fogják mondani, amit Pál apostol mondott: „még az én életem sem drága nekem, csak követhessem azt a Jézus Krisztust, aki szeretett engem és önmagát adta értem.”

Így tehát biztatja a mai hívőket is: legyetek türelemmel! Nagyon fontos ami zajlik a világon: Isten gyűjti a népét.

Másodszor vegyük komolyan a mai ige üzenetét: több odaszánással hirdesd a Krisztust, hirdesd az evangéliumot.

Nem tudom, tudjátok-e, hogy az Üdvhadsereg annakidején úgy alakult meg, hogy a vezetője, aki ezt az egész mozgalmat elindította, egyszer azt mondta: nem tudok aludni, mert hallom az elveszettek halálsikolyát. És létrehozta az Üdvhadsereget, hogy menjenek az utcákra, a kocsmákhoz, játszanak egy éneket hangszereken. Énekeljenek Krisztusról, azután hirdessék az evangéliumot.

Azt az időt, amíg Jézus Krisztus visszajön, hasznosan tudjuk tölteni.

Arról még nem is beszéltem — de érdemes lenne —, hogy itt azért van szó rólunk, mert aztán így folytatja Péter (majd ez a holnapi igénk lesz), amikor azt mondja: „Amikor ti várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, mivelhogy mindezek felbomlanak (tudniillik az elemek), milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben.”

A másik, amivel foglalkozhatunk az, hogy készítsük magunkat arra a napra: milyeneknek kell lenni nekünk?

Mert mi szeretünk filózni azon, hogy ki fog üdvözülni, ki nem. Hányan, meg hányan nem. Mindenki fog-e, vagy nem? Azt mondja Péter: ezzel a kettővel foglalkozzatok: ruhátokat tisztítsátok meg, állandóan fehérítsétek a Bárány vérében. Mert milyeneknek kell lenni nektek, szent életben.

A második pedig, hogy a 130. halleluját hadd idézzem: „Mentsd, aki elmerül, óvd, aki pusztul. Jézus, ó Jézus menteni vágy”. — Ha a te Urad menteni vágy embereket, akkor hogy létezik, hogy te szépen elvagy, és nem mondod a másik embernek: Jézus Krisztus szabadító, megváltó. Benne Isten jó akaratát jelent meg. Térj meg és higgy az evangéliumban!

Ez a mi dolgunk, ezt végezzük hűségesen, a mi drága Urunk és Megváltónk dicsőségére, és akaratából.

Imádkozzunk!

Édesatyánk, magasztalunk téged, hogy te magad vagy a jóság és a szeretet, az irgalom és a hűség.

TÜRELEMEL VÁRJÁTOK...

Megfoghatatlan előttünk, Urunk. Nem az, hogy van kárhozat, hanem az, hogy van mennyország. Megnyílt az Éden kapuja a bűnös ember előtt. Van keskeny út. Megjelent Jézus Krisztus testben. Hogy az ige testté lett érettünk.

Az a megfoghatatlan, hogy önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel. Az a megfoghatatlan, hogy a mi Megváltónk engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfának a haláláig.

Az a megfoghatatlan, hogyan hajolt le hozzánk, honnan emelt ki, miből tisztított és mosott meg; és még a Szentlelket is adta, hogy megszenteljen minket.

Ezek a csodák, amiért áldunk, magasztalunk és dicsőítünk téged, Urunk.
Ámen.

Énekeljük: 436,1-3 versét.

Kolozsvár, 1837.

Ö- rülj, szí- vem, Ví- gadj, lel- kem,
É- kes- sé- ged lett a hit; Va- cso- rá- hoz.
Mégy Jé- zus- hoz, Hi- va- ta- los vagy te itt.

2. Ha bűnödért Halálos bért
Érdemlettél lelkedre: E szent asztal
Megvigasztal S válik idvességedre.

3. Ez örömben, Reménységben,
Jézus, ma hozzád jövök. Asztalodnál
Lábam megáll: Testem, lelkem újítsd meg.